

ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮೃದು ಪರದೆ

ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಕನಿಷ್ಠ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಪೋಷಕರು ಹತಾಶರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಖಿನ್ನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹತಾಶೆಯ ಭಾವವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕವಿದಿದ್ದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಯೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಒಂಚೂರೂ ಜಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹತಾಶೆಯು, ಬಹಳ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾದ-ಇರಿಯುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಡಿಯುವಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಇವೆರಡರಿಂದಲೂ ಏನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗುದ್ದಿ, ದೊಡ್ಡವರು ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಹಗುರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇನೋ. ಆದರೆ ಸಿಟ್ಟು ಹಗುರವಾಗುವುದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೈ ಮೀರಿ ಹೊಡೆದು ಮತ್ತೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಭಾವವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಭಾರೀ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮಯ, ಬೇರೆಯವರ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಗೋಜಲು ಗೋಜಲು.

ಮೊನ್ನೆಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯೊಂದು ಭಾರೀ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿಗೆ ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿ, ಓದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ದಂಪತಿ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪೋಕರಿ ಹುಡುಗ ಜಾಣಮರಿಯಂತೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅವನು ಆಟವಾಡುತ್ತ, ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಿಂಡಿ ತಿಂದಿಲ್ಲ.

ಮರಳಿ ಬಂದ ದಂಪತಿಗೆ ಕಡುಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೆರಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮಗನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೂ ಆ ಕೋಪವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯ, ಹಿಂಸೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಗು ಪಾರಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಗನನ್ನು ಕರೆದ ಅಮ್ಮ, 'ಈ ಟೀವಿ ನೋಡುವ ಚಪಲ ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಟೀವಿ ನೋಡು' ಎಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಗೆ ಅಲಾರ್ಮ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಪಾಳಿಯಂತೆ ಮಗುವನ್ನು

ಹಿಂಸೆಯ ಬೈಗುಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮೌನವೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಬಿಡುವುದುಂಟು.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಕಾವಲು ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಮಗು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಆ ಚಾನಲ್, ಈ ಚಾನಲ್ ತಿರುಗಿಸಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಟೀವಿ ನೋಡಿದೆ. ಏನೋ ಪಾಕೇಟು ತೆರೆದು ಕುರುಕಲು ತಿಂದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದಷ್ಟು ಚಾನಲ್ ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೂಗಲಾರಂಭಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾಗಿದೆ. ಆ ಕೂಡಲೇ ರೂಮ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ ಅಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ 'ಟೀವಿ ನೋಡು' ಎಂದು ಗುರಾಯಿಸಿ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವ ನಿಧ್ರೆ, ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ರುದ್ರ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಅಮ್ಮ ರಾತ್ರಿಯ ಮೌನ... ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಅಳುಕಿದ ಮಗು ಜೋರಾಗಿ ಅಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅಪ್ಪನೂ ಬಂದು ಬೈದದ್ದೇ ಬೈದದ್ದು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಮಗು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಟೀವಿ ನೋಡುವಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವಿಷಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿಯೇ ಎದ್ದಿದೆ. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೇ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿದ್ದುವಾಗ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಯಮ ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಒಂದು ಭಾಗವಷ್ಟೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೋಷಕರ ತಿದ್ದುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರಜೀವಿಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಳೆಗರುವೊಂದು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೆ ಹಸುವು ಅದಕ್ಕೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ನೆಕ್ಕಿದಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುವ ಆಸರೆಯೊಂದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಳುಬೀಳುಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುವಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಸರೆಯ ಕೈಯೊಂದನ್ನು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿಧಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲೀ, ಅದರ ಮಿತಿಯೊಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಪೊರೆಯನ್ನು ಕಾಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಿಟ್ಟಾಗಲೀ, ಬೇಸರವಾಗಲೀ, ಹತಾಶೆಯಾಗಲೀ ಎಷ್ಟೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಂಬ ಮೃದುಪರದೆಯು ಸೋಕಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಮುರಿದು ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂಸೆಯ ಬೈಗುಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮೌನವೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಬಿಡುವುದುಂಟು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ:

feedback@sudha.co.in